

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Nápoj mócný
Lubosó ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosó da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ói khmana
Žiwnosó je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbiske njedželske lopjeno. •

W Budyschinje, 29. julija 1923.

Wudawa so kóždy šobotu w Šmolerjez knihcizšcjetni a płaczi šchwórtlětnje 200.— hr.

9. njedžela po šwj. Trojizy.

Sap. st. 9, 1—9.

Šy ty wobroczeny?

Hacž móžesč džeń a hodžinu šwojeho wobroczenja mjenowacž, njeje najwažnišče. Bawoł drje to móžesče. Pola Damaska to bě, kaž dženša s Božeho słowa šlyšimy, dha bu pscheczel a wusnawač Jesuškowy, a radzičzel a wuczet křesćijanow. A šnadž móžesč tež ty prajicž: na mojim šhoroložu, pschi rowach šromnych štaršich a lubnych pscheczelow, pschi rošrěčžowanju s šromnym čłowjetom, pschi šlyščenju přědowanja buch wobroczeny. Dha šym Jesuška namakał a wón mje. Ale njeh temu je kaž chze, najwažnišče tola je, so šy wobroczeny a nětk w Jesušku šbožowny čłowjet, kiž je wšcho namakał, šchtož ša čašne a wěčne žiwjenje trjeba. Šal jo mnu nětk rjeknjesch: „w Jesušku šym Šbóžnika namakał, kiž drje je mi mój hrěch šjewił ale tež šwoju luboicž, s kotrejž je mi hnadu dobył t woadčžu hrěchow. Měr s Bohom bybli w mojej wutrobje a šbóžneho wumrjecza šym wěšty. We Jesušku šym pscheczela namakał, kiž mje trošchtuje we wšchej žalosczi a mi pschezo šašo praji, so Bóh mje lubo ma we wšchěm, kaž šcěle, a jeno myšle měra ma, njeh dawta abo wošmie, njeh šchwika abo žohnuje, so tych šwojich njewopuschczi, so modlitwy wušlyšchi, hdyž je tež

nusa wulka, so drje tych šwojich ponižuje, ale tež šašo pomyschuje, pscheczela kiž mje t wšchemu dobremu wodži, so ja moje žiwjenje wjedu se žohnowanjom ša Boha, tych mojich a druhich, hdyž Bože šłowo rady šlyšchu a šym šwěrný, džakomny, šmilny, lubošcžitny, šprawný, měrný. W Jesušku šym pomožnika namakał, kiž je mi w špytowanjach blisko, so njesapadnju do šłóšcžow a druhich šchłódných šłóšctow a žadoscžow, ale so šym pschezo šwěrníšchi we wusnacžu mojeje wěry, pschezo wěšczišchi na pucžu šboža, pschezo dowěrníšchi we wšchěch nufach, pschezo špokojnišchi we wšchěch žadanjach. Šaj, w Jesušku šym wšcho namakał. Šchtož njeje šwět mi ženje dacž mohł, po čzimž moja wutroba šebi žadašče, to šym w nim namakał.“ W tajkim šbožu dženša wšchitim pschimołamy, kiž šebi žadaju měr, wješele, wotpočinił, pošlušnosčž, špokojnosčž, šbóžnosčž: „pschindžcže t Jesušej. W nim šu šchazy, kotrejž wšchitim dawta, kiž do njeho wěrja, jeho lubuja a jemu šlyža.“ Ššlyšcže našch šłóš, přjedy hacž je pschepošdže. D šajka je to šrudoba, šchtož nima žaneho šbóžnika; šchtož bjes pschihota je šwěta dže, hdyž jemu šmjertna nóz šo pschibližuje. Ššlyšcže Jesuškowy šłóš, kiž šaklineži do wšchěch šłóšcžow, do wšcheje njewěry „čehodla pschescžehacže mje?“ Wobrocžcže šo, budžcže teho šnjesa Jesuška. W nim je jeno šbože ša naš. W nim je jeno pomož ša našch lud, wam a nam šo štanje, po tym kaž wěricž budžemy. W Jesušku byčž a na Bosy

lóscht mječ a šo njedacž prjecž hnučž, to czini nam k šbóžnosczži wješeły pucž. Hamjen.

Žně.

Nutje da-l' Boh, š bčhym ranjom
Chzemy šašž na hori,
Kruwat noby š pokhwatanjom
Khlódne žórlo, patofi;
Bóh chžyl cžaf žohnowacž
A klóncžne wjedro dacž.

Haj što krócž stote kčžje šbože,
A koša brincži š wješelom,
Khléb radženy kracž budža nože,
Hdyž pschihadža Bóh se klóncžom,
So kuchi klób a hromadka
Eso do powrjesčka sawjasa.

Tehdy rad šo wěnzž wija,
Kosschěrja šo wutroba,
Cžěka staroscž, rany žija,
Wješele dže do dwora.

Alle hdyž šo wodny lija
S mrócžnych, plownych njebjekow,
Sorno rosčže, stwjelza huija:
Tehdy dže cžaf drohotow.

Tehdy khudži šaplakaju,
Blědy hlób do kraja dže,
Lichownizy póžeraju
Pót a kublo bratrowške.

Ssrjedž bojosčže a nadžijenja
Khlód žiwjenja šo pschewima,
Ssrjedž wotbhytka a pschisporjenja
Tu spróžny pucž tež rólnik ma
A dyrbi sežerpny docžalacž
Eswój džěl, kž njebjó chže jom' dacž.

H. Zejler.

Sšerbška žyrfej w Amerizy.

Pod tutym napiskom podachmy loni w tšjoch cžibčach novembra něšto wo Sšerbach w Amerizy, š wobrasom šerbškeje žyrkwe w Texašu, kotryž bě nam k. stud. rada Ota Wicžas-Stollbergski pscheczelniwje wobstaral. Wuprajichmy tam tež tu próstwu wo dalsche powjesčže wo wucžehnjenu Sšerbow do Ameriki a wo Sšerbach w Amerizy. Po wšchém šdacžu tu w domišnje nichtón telko šajima ša Sšerbow a ša tute po-šedženja njeměšče, — wěšo mjes tymi, kotsiž wo tymi wje-šdžachu, a tajž tu tola tež hiščeže šu! — šo by nam šcho šdžěl. Dženka nětk pschindže nam list š Ameriki do rukow, kotryž šo š tutej wěžu šaběra a na tamne nastawki džiwa. Š dobom špóšnawamy š lista, šo tam w Amerizy wjaz hacž jedyn Sšerb „Bomhaj Bóh“ a „Sšerbške Nowiny“ cžita. Tole naš wóšebje šwješeli, hdyž je tola tu w Sšerbach Sšerbow dosčž we wšchěch woršchtach, kotsiž ani „Bomhaj Bóh“ ani „Sšerbške Nowiny“ njeczitaja. A tola chže našche mjedželške kopjenko runje nětkle w tutym cžaju, kotryž je polny niz jeno hospodarškeho a politiškeho wojowanja ale tež nabožneho, kulturneho,

narodneho, wšchém šobu k pomozžy a k pokhlajenju škutkowacž. Šsnadž šajim našchich šerbškich bratrow w Amerizy jich, — jeli šo tute ryncžki jim někaš k woczomaj a k wušchomaj pschindu — pohnuje, šo tu pola naš trožku bóle šaběracž se Sšer-šow šerbškim žiwjenjom a bėdženjom.

Šotajkim k nastawkam, loni podatym, pišche nam šerbški pscheczěl š Texaša w Amerizy, podawajo dodawł a porjedženku k temu, šchož bě šo tehdy tu wóšjewiko.

„Bě to 23. meje 1854 w Dubach w Pruskej, jako bu njebožicžkemu duchownemu Šanej Šilianej wot šastupierjom jeneje wóšady, kotruž běchu ewangeliško-luthersžy kšchesczenjo se wšchela-šich měštnow pruskeho a šakškeho kraja wutworili, to pomólanje pschepodate, šo by pschewšal šwajatšy přėdatiški hamt w tutej taš nastatej noweje wóšadže. Šjena tch tehdy podpšibanych šastu-špierjom běchu tele: Šhorla Wicžas, Šhorla Šeinert, Šrnšt Šdolf Šörba, Šan Šohla, Šhryštoph Šokla, Šan Šurban.

Tež šu hiščeže nětkle živi někotři mužšžy a žónške, kotsiž tehdy do tamnych wucžahowarjom šušchachu. Šlój nan bě tež jako džžo mjes nimi. Šón kaž ja šušchamaj tež dženkša do tuteje wóšady; ja buch tež hiščeže wot njebožicžkeho duchowneho Šiliana wušchčeny. Čži, kotsiž šu hiščeže živi, šu wšchě wobčěžnosčže a bėdy šobu pscheczerpili a šnješli.

To, šchož bě šebi tuta we Šužizy šhromadžena wóšada wotmššlita, bě, šo wucžehnje do štata Šexas w Šoknožnej Amerizy a tam koloniju abo šhdlesčžo šažži. Ššiba psches morjo njebė tehdy, hdyž mějachu hiščeže plachtate šódže knjež-štwo na morju, taš pschihódna kaž dženkša, hdyž to ša krótkle dny psches ožean dojėdžesč.

Šapoczatk šeptembra 1854 nastajichu šo wucžahowarjo šhromadnje — něhdže 500 wóšobow na pucž do Ameriki, a wotšėdžechu š Šamburga. Šola pucž njewjedžesche jich runu cžaru wot Šamburga do Ameriki ale přėki psches Šendželšku do Šiverpoola. Šužy psches Šendželšku nadpadže šholera wu-čžahowarjom, taš šo jich w Šiverpoolu krótko ša šobu 14 wo-šobow šemrė a potom na jėšbje wot Šiverpoola w šmórškim pscheliwje mjes Šendželškej a Šrškej hiščeže 22 wóšobow. Šokelž šholera pschibėrašche, buch wucžahowarjo tš njedžele dołho dla štrowotneho pschepytowanja (Šuarantäne) w Šorkšafen pschi iriškim brjošy pola Šueenštone šadžerženi; bě to wot 30. šept. hacž do 22. oktobra. Šam šemrė jich hiščeže 30 wóšobow na šholeru.

22. oktobra wotšėdžechu wucžahowarjo na wulkej plachtatej šódži „Šen Šewis“ š Šueenštona. Šo wjele wobčěžnosčžach a šhorosčžach dojėdžechu 14. džezembra do Šalvestona w Texašu. Šla wyšokim morju bě jich hiščeže 7 wóšobow šemrėko; po žylým pucžu bě šebi šmjercž 73 wóšobow žadała. Šo bě cžěžki pucž! Šo bě wjele šrudoby a bėdy! Šu pobrachowasche nan, tam macž; haj w někotrych šwójbach bėšchtaj nan a macž nje-šdorosčženyh džėczom wotemrėkoj. Šacž runje šluboko šrudžena, wosta cžrjėdka wucžahowarjom tola kruta w doměrje k Šobu; tehodša mějachu tež šholeru ša domapštanje š wyšoka, kotrež dyršjesche jim k šėpschemu šlužicž. Š Šalvestonje na kraj wu-šstupiwšchi cžehnjechu nětko 200 mil dalošo do kraja, šo bychu šo tam šašhdlili. Šě to ša wucžahowarjom dobre a k žohno-šwanju, šo mějachu knjesja duchowneho Šiliana mjes šobu, psche-štož pschi telko tšchnosčžach a cžėšnosčžach bě tu wjele trošchta nušneho, a duchowny Šilian je jich š Šožeho šłowa rjenje trošchtowal. Šjebychu-li jeho mēli, njebychu drje wjele š nich taš kručži we wěrje wostali; jeho dobroproščenju maja šo wjele džakowacž.

Šaženje kolonije abo šhdlesčžja nacžini jim tež hiščeže wjele próžy a hary; bėchu džė jim tola wobštejnosčže a rėczž

kraja njesnate. Sdyž běchu skónčuju kraja sa swoje bydlešczo namakali, móžachu hebi skónčuju na to myšlic, hebi dom a statok twaricz. 17. oktobra 1855 saczeže duchowny Kilian do faršeho domu. Tutón dom služesche na to schtyri lěta dolho wořadže jako zyrkej a schula. Godowniczku 1859 pořwjeczi duchowny Kilian „drjewjannu zyrkej“ — pořwjicchu schulu — w herbstej, němstej a jendželstej rěczy sa služenje Bohu.

W přenich lětach wobstejesche wořada jenož se Szerbow a Bože služby motněwachu šo jenož w herbstej rěczy, runje tak tež wořadne šhromadziiny. W lěczy 1861 pschisamknychu šo přenje němste stawy k wořadže, a nětk buchu Bože služby w herbstej a němstej rěczy dzeržane. W lěczy 1868 wobstejesche wořada se 128 šwójbow s 581 duschmi. Mjes tutymi bě jich 493 Szerbow a 88 Němzow. S tutych Němzow móžesche jich položju hišcže do Szerbow licicz; pschetož to běchu po rěczy měščane šwójby, w kotryž bě mandželsti abo mandželsta herbsteho roda.

Nimo hłowneje wořady Szerbin sastawasche duchowny Kilian duchownje tež hišcže New-Ulm, Austin Co. Texas, Smiř Alp, Fayette Co. Róbers Mill pola Shelby, Austin Co. a Bastrop Co. Texas. Tak dyrbjesche wón 30 hač 40 mil tam a šem s konjom jěhač. Hač do lěta 1868 bě duchowny Kilian tón jeniczi duchowny czisteje ewangelsko-lutherskeje wěry w Texašu. Nasmu tuteho lěta 1868 bu Zimmermann wot duchowneho Jana Kiliana Rože Hill, Harris Co. Texas ordinowany a sa duchowneho šapokasany. Kolonija a wořada Szerbin pak rosčesche a pschibwasche tak, šo w běhu lět jich s tuteje jeneje wořady niž mjenje hač schěšč nowych wuroščechu.

Schtož to wěruwusnacže tuteje wořady nastupa, je wona czisteho ewangelskeho-lutherskeho wusnacža. Wot špocžatka šem wusnawasche wořada, šo wona Bože piřmo jako nam wot Boha šlowo po šlowje dale a jako lutu wěrnosc pschipsnawa a šo budženy hjes wscheje šaklužby jenož s hnady psched Bohom psches Jesuša Šhrystuša prawi a šbožni.

Jako wořebite poděndženje njech je tu hišcže našpomjene, šo bu w lěczy 1867 šakožkny a rózknj kamjen noweje rumneje s kamjenjow natwarjeneje zyrkwe položeny. Twar zyrkwe postpomasche tež potom 1868 a w přenjej položju 1869 šbožownje, tola wot šrjeczłěta 1869 hač kónz lěta 1870 wotpoczomasche žyle dla njeměrow we wořadže. Šafle 1871 šapoczachu tutón pschetorhnjeny twar špěschnje dale twaricz a dotwarichu jón tež. Njedželu 1. adventa 1871 móžesche šo nowa zyrkej k wulfemu wjebelu žyšeje wořady sa služenje Bohu pořwjeczicz. Š pořwjeczenju zyrkwe je duchowny Jan Kilian šherlusch 158 w „Zionskich šlořach“ pššnik; šapocznje šo:

„Šběhnjene steji tu twarjenje,
Dželo s hromadnej špěschnosče!
We tym šo njebudže hospodaricz,
We tym šo njebudže tepicz a waricz,
Wšchědnjaza šhěža to njedyrbi byč,
Wbudželicz ma šo tu njebjesa jědž;
Šakramentow potajnistwo
Dyrbi tudny dostawacz šo;
Bože šlowo jow knjezicz budže,
Čželnje njech myšle šo wupraja druhdže.
Přědomacz ma šo tudny a špěwacz.
Škralestwo Bože šo rospschěštrěwacz!
Šo bychu pschichodni widželi,
Šak šmy, jich wótzojo, k njebjesam šchli,
Dyrbi ta šhěža to mjeno dostacz,
Šschecziwna čžlowškim wustawkam,

Šo ma lutherska byč a wostacz,

Šodana Božim šwědčenjam!“

Wot lěta 1856 hač 1868 dzeržesche duchowny Jan Kilian tež schulu; potom bě s wučerjom wučer Ernst Seubner hač do lěta 1870; po wotřadže tuteho pschewsa šašo duchowny Jan Kilian schulu hač do lěta 1872. W tutym lěczy skónči najštatšchi šyn duchowneho Jana Kiliana, wučer Š. M. Kilian šwoje študije; tutón bu wot wořady pomolany a hišcže w lěczy 1872 šapokasany. (Šofracžowanje.)

Zyrkej a štat.

Ewangelska zyrkej w Šhurinskej ma šo podobne horže bědženje bědžicz kaž ewangelska zyrkej w Šakškej. Tu hrožesche ji tež wulka pienježna nusa. Zyrkej pak je tam w prawym čžaku šakrocžila a tomu šadžewala, šo by pienježna nusa zyrkwi wjetšich šchodowanokow nacžinila. Zyrkej wupiřa tam poščžontku na 50 000 zentnarjow rožki. Še běchu bórny šapiřane. Šak bu tam móžno, šo duchowni w prawym čžaku šwoje dořhody dostawaju. Šehorunja šo tam zyrkwine dawki njehódnosčzi hriwny pschiměrja a s šhwaikom šberaja. Šamóženje wořadow a zyrkwjow ma šo tak wutřebacz a šarjadowacz, šo čžapej pschiměrjeny wunosčt pschijnješe. Nimo teho wjedže tam zyrkej 3 prožeky pschecziwo štatej, a wono je nadžija, šo zyrkej tute dobudže. — Šak daloko my w Šakškej nješšmy, wořebje šchoduja duchowni psches to, šo šwoje dořhody s džela njedostanu, a psches to, šo šu pienjesh, kotrež měřaz abo pollěta pořwjiccho dostanu nimale žyku šwoju placzimoscž šhubile.

Schto wotežku wodžji.

Ššlědowaza podawišna je našonjenje profesora Drummonda, kotrež je wón něhdy powjedak. Wón běsche pola jeneje knjenje na wopyče, kotrež pohoncž přjedy k towarštwu šdžeržliwoscže škuschesche, ale bě šo hižom někotry čžah šwojeho šlubjenja wšak. Šeho knjeni k Drummondej rjekny: „Šónle muž, mój luby prožeboro, Waš k železnicy powjese; porěcže s nim škowczto, jeli šo móžesče. Wón je hewak dobročziwny čžlowjek, čžyž šo tež radny polěpschicz, ale wón je psche šlabny.“

Mjes tym šo nětko jědžeshtaj, profesor ša tym myšlesche, šak móhl šo wo tymle pschednjecže s pohoncžom do rosčěče dacž. Duž šo konjej šplóschishtaj. Pohoncž wotežku frucže dzeržesche a ju s mozu wodžesche. Wós tam a šem lětasche, a profesor kóždy wofomik šwrocženje woczakomasche. Ša dobo pak tón muž konjow k štejenju pschijnjesh a džesche, šebi pót trěwšchi: „Šo běsche džiwja jěšba. Šaju wós móžesche do tyřaz kručow byč, — potom budžishe tež s Wašchimi pschednosčkami kónz byto!“

„Šó“, rjekny profesor Drummond, „šak dža to pschindže, šo šo ničzo njesta?“

„Šaj, hlejče, knježe, dokelž ja wjedžach konjow wodžicz.“

„Šó derje, mój pscheczelo, dža daj mi tebi rucže jenu radu dacž, pschetož tamle hižom mój čžah jědže. Ša šlyšchu, šo šy ty šobustaw towarštwu šdžeržliwoscže był a nješšy šamohł šwoje šlubjenje džeržecz. Šola je nětko moja rada: Šschepodaj wotežku šwojeho žiwjenja Šnjesej Šhrystušej,“ — a s tym profesor s wosa škoczi a do čžaha šastupi.

Šón pohoncž pořwjiccho prajesche, šo je jeho tole šlowo kaž šlyšł trjehičo a jenu pucz rosšwětkilo. Wot teho dnja je wón pschestał, šwoje žiwjenje šam wodžicz, a je wotežku Šbožnikej pschepodał.

Rščižny pucž.

Šwěrnny nan šwojeje šwójby mējesche šo dołhe lēta sa šwoje na rosom šłabe džęczo staracž. Woł lēta do šwojeje šmjerće bē wono šebi hiščeže nohu šłamało. Se wiškej šwěru a lubošču nan šwoje džęczo wothładašče. Šdyž bē cžęło do rowa položene, prajesche duży i pšchemodženja dobry pšhecžel nanej, šo drje móže tola šo šbožowny cžucz, šo je Wóh jemu šłoncžnje tónle cžęžki domjazny šchiž wotemšak. „To runje niz“, praji rosomny muž, „tónle stary šchiž móžach derje noščęž, bēch jemu šwulnył, a ženje mi njebēšche pšche jara cžęžki. Šacž to i nowym tał budže, njewēm. Pšchetož hdyž je jedyn šchiž precž, pšchińdže tón Rnjēs bórny i nowym. Šinał wišak na šwęcze njeje.“ Tónle muž mējesche prawje: „Šinał wišak na šwęcze njeje.“ Šadny drugi pucž do njeješ njewjedže hacž šchižny pucž.

Š bliska a i daloka.

„Šerbšta předaršta konferenza“ bē šo pónđželu, 23. julija, dopołdnja w 10 hodž. w Šerbškim Domje i šwojemu lētnjemu pošedženju šesčła. Šo bē šo tu džęła doščę sa nju nakopiko, dopołašče to, šo šo njebē, hdyž šo w 2 hodž. rošęńdže, wišcho pšchedžęlacž mohło. Mimo šnadnišchich a mjeišchich džęłow šu to wulke, wulžy wažne, kotrež šu nētkle nušny nadawł konferenzy, a to niz jeno jeje ale wišchē Šerbow. Wušbēhnjemy tu wošebje: šerbške špěwarške a šwjast šerbšto nēmškich wošadow. — Šerbške špěwarške šu nimale wišchē rošpšchedate, a tuž je najwjetšči cžak, šo šo nowe sa cžišchēž pšchihotuja, i kotrymž by cžišchēžętnja najradšcho našymu hižo šapočęła. Džęłato je wišak šo hižo sa nowy cžišchēž, ale niz doščę špěšchnje a dokladnje; dołho lētnje a šwěrne džęło w tutym je pał dokonjal pšchedy-pšchedewšchēm kn. šarał Krygat, kotrehož wucžęłki dyrbja šobu še šałožłom nowych špěwarškich byčž. Rnjēs šarał Mjertwa poda na pobocznu Šetlicžansku konferenzy, do kotrejež šu Šetlicžy, Bufezy a Rošacžizy šjednocžene, rošprawy wo šakadach, po kotrychž mēle šo našche nēcžišche špěwarške pšchēhladačž a nowe šhērłušche, kotrychž mamy tola rjanu šyłu, wušwolecž. Ša šchthri njedžele dyrbi šo konferenza šašo šeińčž i šhromadnemu džęłu w špěwarškich, ša kotrež ma šo kóždy pšchihotowacž hacž do položny špěwarškich. Džęń a cžak tuteje konferenzy wošjewi kn. pšchēdšyda šarał Domasčła hiščeže. Wón šam kaž druhy a Šetlicžanska poboczna konferenza pšchewšachu pšchihotowanške džęło ša to. Přjedny hacž pał šu špěwarške ša cžišchēž hotowe, chže to hiščeže wjele; tež druhy i našchich Šerbow, kotřiž šo i tutej wēzu šabęrgju a šabęracž dyrbja, budža šo hiščeže šwołacž. — Wo dalšchim džęle ša našche njedželške šopjento „Šomhaj Wóh“ šo tohorunja jednašche, dokelž pał nočžyšche i žanemu druhemu šarjadowanju tuteho prasčęnja dōńčž, pšchewša dotalny šetaktor džęło hacž i pšchihodnjeje konferenzy i tym wumēnjenjom, šo hacž tam wišchitzy cži, kiž maja přędowanje šapōšlacž — ale pał tež druhy — šapōščęlu druge wudžęłki a nastawki a šo šo na pšchihodnjeje konferenzy wišchitzy ša tajke porjadne džęło šwjasaša. — Draždžanske hłowne miššionške towarštwo šwjęczi šwój hłowny šwjedžęń lētko w Budyšchinje a to 16. a 17. septembra. Pšchi tym šo tež šerbške Wože šlužby wotmēja, a to 16. septembra dopołdnja 10. hodž. šerbški džęcžifemšch a popołdnju w 3 hodž. šerbška šwjedžęńška Woža šlužba w Michalskej žyrłwi, šwjedžęńške přędowanje je pšchewšak kn. šarał Š. Wrošak-Šetlicžanski. Nēmške šwjedžęńške přędowanje šmēja w Šętrowškej žyrłwi popołdnju 5 hodž. i krajny biskop Šhmels. Dalšcheho wo tutym šwjedžęnju šo pošdžišcho wošjewi. — Šso rošręcžawšchi wo tym a druhim wažnym i wošadneho žiwjenja, kaž wo pšchēnajęčžu ležomnoščow, wo nabožinjē a šchuli, wo wobštaranju wina ša Wože wotłasanje a

druhym, wo cžimž šnadž šo tu hiščeže to a tamne doda, šłoncži konferenza šwoje džęło.

Š Heissenškeje šo pšche, šo šebi tam wišch-lake wošady drohoty dla na to myšła, je šwonjenjom a i pšchēbirwanjom še šłanjanju pšchēstacž, t. r. je šwonjenjom rano, popołdny, wječor, kaž my šo tež mamy. Tola Heissenški konšistorium napomina wišchēch žyrłwinych šastupjerjow, šo bychu tomu šadžęwali; šu džę tola wošady je šwojimi i džęła wulłimi pjenježnymy woporami ša nowe šwony wobšwēdčžili, šo je runje šwonjenje nēšchto, šchtož nočžedža parowacž ani we wišchēdnym ani w njedželškim žiwjenju; tuž chžyli šo wišchitzy wo to staracž, šo by šo to nabožno-žyrłwinške a to wošadne domjazę šacžuwanjē a žiwjenje wo-žiwjalo pšchēš štare lube šwonjenje i modlenju. — Njebychmy wjedžęli, šchto by to pola naž w Šakškej šinał bylo, šo móhli a šmēli my tuto wišchēdne šwonjenje špšchēčžicž. Wošpyty i temu, šo by šo i nint šastalo pjenježnych wudawłow dla, šu tu. Tuž hladajmny, šo šo šakhowamy pšchēš tutōn cžak, w kotrymž je nam wono šobu najbōle nušne a trēbne ša lēpšchi cžak!

Wišowanje.

Rnjēja duchowni a wišchitzy, kiž to hewal ša našche šopjento šobupšgaja, šu prošęni, šo bychu dopišy, jeli-šo je redaktorē ščęlu, tał wotpōšłali, šo šu tute pónđželu přjedny pola redaktora. Dopišy, kotrež šo hnydom do cžišchēžętnje ščęlu, maja tam do šrjedny byčž. Pšchi tym wišchēm šo njech nješabudže, šo nimamy wjazny pōjtowe wobštejnoščę mērneho cžaka ale hinasčhe. Šōst ša Rošacžizy je wot julija šem tež Wōšborł a dopišy pšchihadžeja pornjo přjedny pošdžišcho. Prošymny najnaležnišcho, šo by šo to wobšedžbowato, šo njeby šo wudacže šopjenta njelubje šakombžiko.

Redaktor. (Roštik, Post Weišenberg Ša.)

Šłowjanštemu pšchēčžęlej: Ša pšchēčžęlne šłowa a nadobny dar ša našche šopjento tež tu šjawnny a šprawny džak. Njeje nam to jenož materielna, pjenježna pomož ša našche džęło a přozowanje, ale tež duchowne, šnutščne wōšchewjenje, hdyž — kaž dyš a dyš je Šerbow šamnych — i dala a tola i bliska došlawamy tajkich pošyłkow. Šwēdęži nam to tola ša to, šo nješkmny šami a podarmo w džęle a přozowanju ša našche Šerbštwo a ša twarjenje Wožeho kraleštwā mješ Šerbami. Šo by jich tyč, kiž šobudžęłaja a škutłuja džęń a wjazny bylo, wošebje tež mješ Šerbami šamnymi! Wěrnno je, šo nušu cžerpimy pod pjenježnej hubjenošču a šo je kōžda tajka pomož nam witana. Wěrnno pał tež, šo šmy pšchēzo šašo pomožy namakali. Šastacž i tutym džęłom, w kotrymž našche njedželške šopjento šteji, nješkmny, budžęli to džęło ša Wože kraleštwo mješ nami šastacž, potom tež našche byčę. Pšchēd tym šwarnuj tež naž Wóh a pōdž luboščę we wutrobach, luboščę še kraleštwu Šešuša Šhryštuša a luboščę i narodej.

Redaktor.

M. w Ša. ša 10. p. Šr.

Š. w Š. ša 11. p. Šr.

Biblija — cžak — cžłowjek.

W. tydžęń, wot 5. hacž do 11. augusta.

5. Džękata njedžęla po Šwj. Trojizy: Šap. š. 9, 10—22 š. 133 — Š. 116.
6. pónđžęla: Łuk. 19, 41—48 — š. 207 — Š. 111.
7. wutora: Řōm. 2, 1—11 — š. 216 — Š. 112.
8. šrjedā: Šr. š. 3, 37—40 — š. 225 — Š. 113.
9. šchtwōrtł: Łuk. 13, 31—35 — š. 513 — Š. 114.
10. pjatt: Řōm. 11, 25—32 — š. 4 — Š. 115.
11. šobota: Łuk. 18, 9—14 — š. 208 — Š. 116.

Šamolwity redaktor: šarał Wyracž w Rošacžizach.

Cžišchēž Šmolerjež knihicžišchēžętnje a knihačnje, šap. družštwo i wobmj. rukowanjom w Budyšchinje.